

עין משפט
גר מצוה

עמ' א מ"י פ"ה תה"ל
סוכה הלכה ה פתג
עשין תג טושי"ע א"ח פ"י
חרבט סעף ג:
ב מ"י שס הלכה ד
טושי"ע שס סעף ד:

[illegible]

(לסמן) בהן, אבל אם
 חוקים והן נכנסין
 כיון שיש להם חלל כדי
 ללבוש בו החץ ולמלאותו
 עכשיו כיון שיש בו
 בית קבול חשובין ככלים
 ומקבלין טומאה, ופסולין
 לשימוש. כמשנתנו שאין
 מסבכין אלא בדבר שאינו
 מקביל טומאה, אנצי
 שפתיים דרית הוצנן,
 הוצנן, שפתי העץ לדלתו לא
 דייק ולא נפיץ, הושנן,
 אלא אימרו הכי ינהגו
 שיש וסואצוי, שמוט עץ
 השדה, ושוצני מפורש
 שריוט רע.

מסורת הש"ס

[illegible]

תוס' ד"ה מהו דתימא
כו' משמע מהבא דשס"ה
קייבול. עיין תשובת שו"ת
יטבת דלא סה לנ:

מליקייש (מליקייש).
 קני חצנים.
 צרביש (ציריש).
 מסרק למשחן.
 ריטשי"א (רישית"ש).
 אנודות משחן.
 פלי"א. שרר.
 ארניז"א. לענה.
 אר"ב (אר"ב).
 מליקרא (מליקיר"א).
 שרר.

אין מסבין בהן ולא קמין אינה סוכה משמע מדאורייתא סוכה היא הלכך על כרחך במניין עבשו לשם סך קאמר ומדברין ולא נמנל עני המונחין ועומדין דפסולה מדאורייתא ובי חוטט בדרש קמין אינה סוכה משמע על גמרי אינה סוכה דפסולה מדאורייתא אלא שכל ימיו קרבה לשם קאמר ולא קמין

וְאֵינָהּ סוֹכָה אִפְּלוּ
 אֵינָהּ סוֹכָה אִמּוֹר
 סֹכְכָה בְּחִיצוֹן זָכָרִים
 וְזָכָרִים כְּשֶׁמָּא פְּשִׁימָא
 אִמּוֹ נִקְבּוֹת קַמִּ"ל
 פְּסוּלָה פְּשִׁימָא מוֹהוּ
 לְמַלְאוּת לֹא שְׁמִיָּה
 רַבָּה בַּר בַּר חֲנָנִי
 אֲנִיצִי פִּשְׁתוֹן פְּסוּלָה
 פִּשְׁתוֹן אִינִי יוֹדַע
 מוֹה נִפְשָׁךְ אִי
 קָרִי לִיָּה אַבְל תְּרִי
 לִיָּה אוֹ דִּלְמָא תְּרִי
 לִיָּה אֲמור רַב יְהוּדָה
 בְּכִין כְּהוּ אֲבִי אֲמור
 לֹא מִסְכְּבִין מ"ט כִּיּוֹן
 דְּסָרְי

[illegible]

ומשמע שר"ל שהפשתן עצמו מטמא בנגעים קודם טווייה ולפירושו (י"ח) ומימי' לה בפרק כמה מדליקין (שם) דתנן שמי וערב מטמא אוזנין של פשתן משתלבו וזמיהם היח"ץ פשתן מטמא בנגעים לשם יאזנין בשמי ומחמיר באזנין וכי תימא באזנין לא פליגי ושמעתין ככולי מדי טוואמה עד שיעק ועוד דלמירנין בפרק כמה מדליקין (שם) ודאי תנא דתנן ומימי' מתניתין דנגעים משמע בהדיא דאין מטמא פשתן שלא בטוה ורובה לומר דפליגי ועוד קשיא דקאמירנין ההם אמר ר"ה הא דלמירני דקמי' ההם ר' שמעון בן אלעזר אמר לא היולא מן אמרו דבר אחד לא שמיילג פליגי אומותים טווי קאמר ר' שמעון כחמו לענין שלם על שלם מכל מקום דמילי דליירי בטוויי טפי מנאזנין בערין דלזנין הוא מטוה של פשתן ושמי וערב דקאמר ר"מ היינו יד אכל דפשתן הכל שוה ואין ניכר ורבי אליעזר בפ"ק דמסכת פ"ו ופרש בשל אמר שהדבר ניכר אי נמי בשל פשתן ולבאזנין כגון דבר יומא ר"ח שהוא מטוה ור"ש בן אלעזר דקאמירנין בטווי ודקאמר ר' שמעון שערב אלא דומה לאזני פשתן (ואינה לאיהי כלל) ועוד מנא שר"ל שטענו משמע דלזני פשתן דומיא דגזי' למר שלא בטוה ועוד אזני פשתן כשרה כהושי' פשתן איני יודע ומשמע דמספקא ליה בשרי אזני' לכן נראה דלזני פשתן ודאי טווי הוא ואש"ר דלזני מטמא (י"ח) לקמן (טו). לראוב דפסלי פשתן משום גזירה כלים ואפילו פסולה מדאורייתא והוא הדין ששלין טווי מדרבנן דקאמר ר' קאמירני משום דלר' יהודה דאין מטמא בנגעים עד שיתלבו לא מיפסלי משמע מיד ואפילו תימני' לומר דפסלי ר' יהודה מדרבנן קודם ליבון דקאמירני מפני שטמא בנגעים ופי' דלא קאמר ר' שמעון בן אלעזר ואיך נבס' נגעים ור"ש דניחא טפי והא דקאמר כמאן בן האי תנא יאהי בהא דתנא דכין' עולמי' מיד א"כ יפסול לשרך מדרבנן דלזני דר' י"ל דלא דפליגי עולמי' דקאמירני סברי סיככה בטווי כשרה אש"ר בדר המטמא בנגעים מאחר דאין מטמא בשאר טומאות והיינו אמרו דמפשתן דקאמר ר"ש בן אלעזר בנגד פשתן איירי ויכרבנן כמו אין בו היולא א"ה העץ אין בו משום שלם עד שלם חוץ מן היולא א"ה הפסולת

אפקוסא

אין מסכבין בהן. במחילה משום גזירת אורז לה גרסינן לכתחילה דיעבד נמי לא מהני מדרבנן מדקאמר הא מדאורייתא שפיר דמי משמע אלב מדרבנן לא וא"ת והא גבי דבר המקבל טומאה ואין גידולו מן הארץ קאמי מיתמיין (עליו ד.ף.) אין מסכבין בו אף על דבר הדומה לו אלא חזקיהו אבול.

דאין מסכבין משום גז
שפיר דמי התם דק
דיעבד מאוריותא
רב יהודה אמר רב
כשרה בנקבות פסול
מהו דתימא ניגזור זכ
(אמר מר) בנקבות
דתימא בית קבול הע
קיבול קמשמע לן א
א"ר יוחנן ¹³ מסכבה
בחוצני פשתן כשרה
מהו והושני עצמן א
דייק ולא נפני הושני

ולא דייק הוצני קר
ולא דייק נמי הושני ק
הני שושי ושוצורי מ
בושוי מסכבין בשווצי

שמעיתלנו פירוש איני פשתן לאחר שחקנו במסכת שקוין זרי"ש נ"א
האחיא שמעתי כתי' יהודה דעלוגתה היא במסכת נגעים פרק י"א
נגעים מיד דברי ר"מ רבי יהודה אומר השמי משישלך והערב מיד
תנא לא שמי וערב כתיב ועוד דנמלא רבי יהודה מיקל טפי מירא
עלמא אחי מחלף דהוא לעמא נגעים כשהוא אויף היאץ יוצא
סומכוס אומר סיככה בטווי פסולה מפני שמטמא נגעים כמאן ד
נגעים אלא טווי ומיור כההוא שמטמא גופא פ' בקוטרס אויף של
אחאי ר' שמעון בן אלעזר וסומכוס אמרו דבר אחד רבי שמעון בן א
העץ אין זו משום שלש על שלש ומסכבין כי חוץ מפשתן ויהודה פ' ש
בן אלעזר קאמר פשתן אפילו קדש לאוי וזי מומא דאוק פשתן
מחלף דאשכחן רבי יהודה דמטמא אויף נגעים לכך נראה כמו שפי
נמר שיכר בו מהו ערב מהו שמי שזה טווי ולפי הדין זה טווי ללא
דקד' (א) דליתיה ליה מרי קיבורי ואמרי ליה הי דשמי הי דערבא י
פ' ערס דקד' יב' איה ראי ראי ופ' איה ראי ראי פשתן נגעים
אזל טקס דמריס פ' דריס פ' ר' לשי אומר פשתן (דף ס"א) אמרי
בספרי (פרש חלף) יכול לא יביא גיזי אמר ואיני פשתן ויחטמם
מוציא דשמעתי מוכח דהוא פשתן שלש טעוה ודיק ונפין מדקאמר
נלא דיק ודיק ולא נפין מכלל דדיק ונפין פשיטא לא פסולה ודיק
נגעים והאלי וקרוה וזי לעומתה גזר הדין דבין לפסול לא פסול
דנכשר הכס מני למפסול הכא והא דקאמר סומכוס סיככה בטווי
שמעון בן אלעזר חוץ מפשתן דמשמע פשתן כגון איני ואמרו דבר אחת
איני לטובה כיון דרחוקין מטומאה אזל סומכוס קאמר סיככה בטווי
כמו ר"ש בן אבא קודם טווייה על כרחך סומכוס מוראיתא קאמר
וסומכוס ור' אלעזר אמר דבר אחד בסדר המטה אין כתיב דברי ר' י
נלא קאמר כמאן כ"מ ועוד משום דר' מחיר לא איירי בסתירה אלא
פשתן ולעולם אויף של פשתן דר' יהודה טווי כדפירש הערוך וז"ע
דמטמא נגעים דקסרי דלא שייך למילף מפסולת גזין ויכך לפסול
דבר אחד כמה שאין מסכבין בדבר המטמא נגעים לדינא למימר דח
משום שלש על שלש דהיינו בגד דלא מלחא היא דכההוא גמי ה"ק

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones